

Diari de la neu 01/10/26

La Barcelona torna a competir: La Molina prepara un doble gegant de Copa d'Europa

Els dies 1 i 2 de febrer de 2027

[Competició](#), [CerdanyaIvan Sanz](#) 01.10.2026 10.30 h

La Barcelona torna a competir: La Molina prepara un doble gegant de Copa d'Europa *Autor/a:*
Diaridelaneu.cat

Els dies 1 i 2 de febrer de 2027, la pista Barcelona acollirà dos gegants masculins del circuit continental. El seu relleu exigent, la renovació del traçat i uns antecedents vinculats a la competició des dels anys cinquanta donen una dimensió especial al retorn de la Copa d'Europa a La Molina.

L'esquiador olímpic Ferran Terra, en el primer dia d'obertura de la remodelada pista Barcelona, el 2 de febrer de 2023 (Foto: IST).

La **pista Barcelona** de **La Molina** es prepara per recuperar el protagonisme internacional. Els dies 1 i 2 de febrer de 2027, aquest vessant orientat a nord-est de la Tosa acollirà dues proves masculines de gegant de la Copa d'Europa. La cita retorna el circuit continental a l'estació de la Cerdanya i posa al centre de la competició un itinerari històric, renovat per respondre a les exigències de l'esquí actual.

Per als corredors, el repte serà trobar la línia més ràpida en un terreny que combina pendent i exigència tècnica. Per a l'estació, gestionada per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) sota la marca Pirineu365, serà l'oportunitat de tornar a demostrar una experiència organitzativa acumulada durant dècades.

Un gegant que exigirà precisió i resistència

Les curses es disputaran a la pista Barcelona, a l'**Estadi Lluís Breitfuss**. El mur principal de la zona mitjana arriba a un 66% de pendent màxim, segons les dades facilitades per l'organització. Aquesta inclinació, sumada a la disposició de les portes, serà un dels elements que marcaran la dificultat del recorregut.

En un gegant, la velocitat es construeix gir rere gir. Cal entrar a cada porta amb la trajectòria adequada, anticipada i ben conduïda, sostenir la pressió sobre els esquís i sortir-ne sense perdre impuls. Una correcció tardana pot condicionar el revolt següent;

diverses errades encadenades poden deixar el corredor lluny dels millors temps. En un mur pronunciat, aquesta precisió s'ha de mantenir mentre augmenta l'esforç de les cames.

El caràcter definitiu de la cursa dependrà també del traçat de les portes. La seva col·locació permet aprofitar el relleu, alternar ritmes i obligar els esquiadors a adaptar-se a girs de diferents radis. Però a la Barcelona, a diferència del que vam [explicar ahir sobre l'Stadium Fernández Ochoa](#) de Beret, el sòl és més uniforme.

Entrant a la pista Barcelona (Foto: Diaridelaneu).

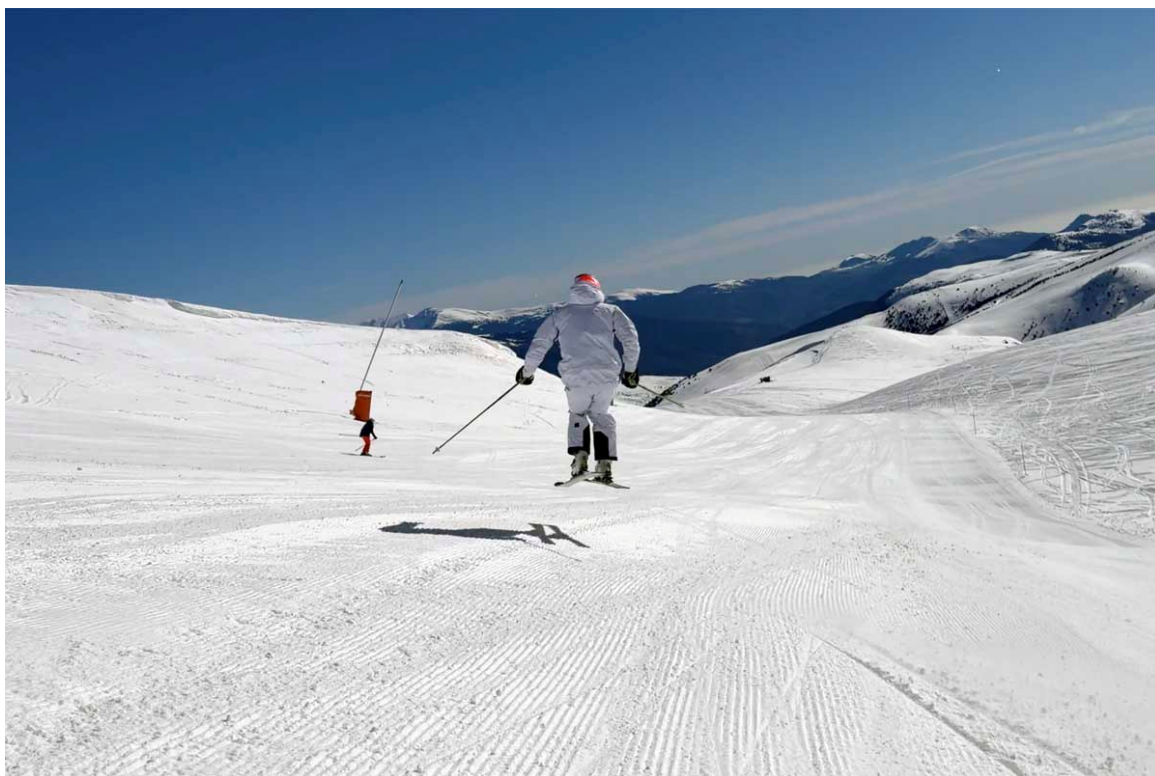
Els 4,75 quilòmetres de la Barcelona no són la llargada del gegant

La Barcelona completa té 4,75 quilòmetres de longitud i 859 metres de desnivell. Són les dimensions de l'itinerari esquiable, que disposa també d'homologació per a disciplines de velocitat, i que de fet va ser reformada pensant en proves de Descens de cara a la candidatura d'uns Jocs d'Hivern al Pirineu català, però no les del gegant de Copa d'Europa. Les curses de febrer ocuparan un tram específic de la pista.

La normativa de la FIS estableix que un gegant masculí ha de tenir entre 250 i 450

metres de desnivell. El nombre de canvis de direcció ha de representar entre l'11% i el 15% d'aquest desnivell expressat en metres: en un recorregut de 400 metres, per exemple, correspondrien entre 44 i 60 girs. Aquesta és una referència reglamentària, no la configuració anunciada per a La Molina.

Cada prova es resol en dues mànegues, amb les portes recol·locades per a la segona baixada, i guanya qui obté el menor temps acumulat. Per tant, el doble gegant seran dues curses independents, una cada dia, amb dues mànegues cadascuna.

Per la pista Barcelona amb Ferriol Llibre el 13 de març de 2026 (Foto: IST).

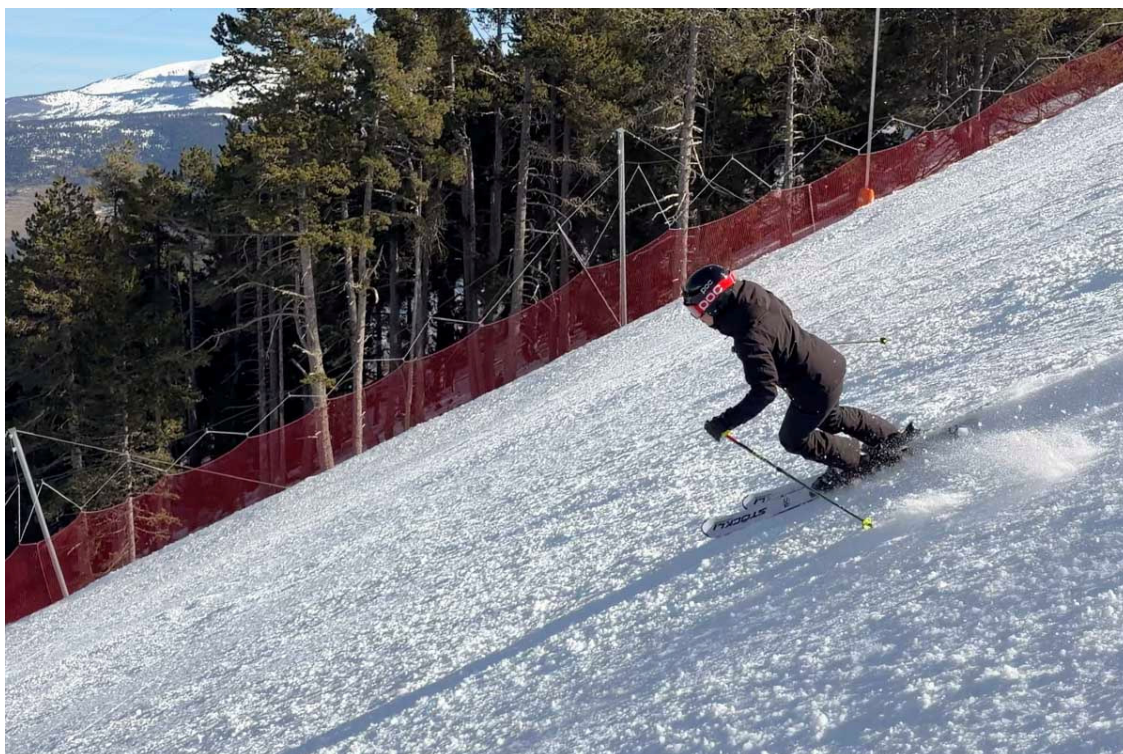
Neu produïda i proteccions per preparar l'escenari

La pista està equipada amb una potent xarxa d'innivació, que permet reforçar el mantell i treballar la superfície destinada a la competició. També disposa de [xarxes de seguretat tipus A fixes](#) a banda i banda en l'exigent mur final, que es complementen amb les proteccions de xarxa tipus B en diferents punts del traçat.

La preparació haurà de buscar una neu compacta i regular, capaç de resistir el pas successiu dels corredors. Tan important com disposar de prou gruix és mantenir una superfície que permeti competir en condicions tan homogènies com sigui possible.

Aquesta feina s'afegeix a la planificació de les sortides, l'arribada, el cronometratge i els accessos dels equips. Un estadi de competició ha de funcionar com un conjunt: el

recorregut esportiu, les proteccions i l'operativa han d'encaixar abans que surti el primer esquiador.

Per la pista Barcelona amb l'esquiadora de velocitat Marta Visa el 24 de febrer de 2026 (Foto: IST).

Una història que arrenca als anys cinquanta

Els antecedents de la Barcelona se situen en l'expansió de La Molina cap a la Tosa durant els anys cinquanta, amb la instal·lació del telecabina Puig d'Alp. Les informacions publicades amb motiu de la recuperació de la pista situen aquest primer vincle amb el domini esquiable el 1954.

Pel que fa al nom, [les ressenyes històriques](#) el relacionen amb una cursa de la Copa Barcelona disputada el 1957 sobre aquest vessant. La denominació conserva, així, el record d'una competició que ja vinculava la muntanya amb l'esquí esportiu.

Aquell itinerari era diferent de l'actual. La Barcelona històrica baixava des de l'entorn de Comabella cap a l'Olímpica, i amb els anys una part del recorregut inferior, entre el bosc, va quedar en desús. La zona alta va continuar sent apreciada pels esquiadors que hi buscaven neu sense trepitjar després de les nevades.

Les obres de 2022 van recuperar i adaptar el traçat, amb condicionament del terreny, ampliació de la innivació i instal·lacions de seguretat. La pista renovada es va posar en

funcionament el 2 de febrer de 2023. La Copa d'Europa del 2027 afegeix ara un nou capítol a aquesta trajectòria.

Cartells de la Copa Barcelona a la "semana Internacional de esquí" celebrada a La Molina a mitjans segle passat (Foto: CEC - UAB)

La visita de la FIS va revisar molt més que el pendent

El 16 de setembre, els responsables de la FIS van inspeccionar La Molina amb representants de les federacions espanyola i catalana i de FGC. La visita va servir per validar la viabilitat del recorregut i avançar en la preparació de l'esdeveniment.

Es va revisar com es preparà i farà el treball sobre la neu i el perfil de la pista, les proteccions, les possibles sortides alternatives segons la meteorologia i la zona d'arribada. També es van estudiar les posicions de les càmeres i l'espai de frenada dels corredors.

El responsable de la Copa d'Europa, **Wim Rossel**, va valorar positivament l'escenari i va destacar l'exigència de la prova. La inspecció confirma el potencial del traçat; durant l'hivern, la preparació del mantell i el marcatge de les portes acabaran de donar forma a la cursa.

Membres d'FGC Turisme i la RFEDI realitzen una visita tècnica a La Molina (Foto: FGC La Molina).

La Molina i Beret, quatre curses en una setmana

El retorn de la Copa d'Europa es recolza en una trajectòria contrastada. Entre 2003 i 2018, La Molina va acollir dotze edicions del circuit, amb 21 competicions: quinze gegants i sis eslàloms. La cita del 2027 recupera aquesta vinculació en un escenari renovat.

El calendari concentrarà quatre proves masculines al Pirineu català en cinc dies. Després dels gegants de La Molina, els equips es traslladaran a Baqueira Beret per disputar els eslàloms del 4 i 5 de febrer. La proximitat de les dues cites permetrà aprofitar el desplaçament amb dues parades de disciplines tècniques.

A La Molina, les mirades se centraran en la Barcelona: una pista amb memòria de competició que s'estrenarà al circuit europeu amb un terreny exigent. Al febrer, seran els corredors i el cronòmetre els qui n'escriuran una nova pàgina en la història d'aquesta pista.